



П. Делирадевъ

Изъ пролома ни Ели-дере

Ненагледни сж Родопитѣ. Неизброими сж тѣхнитѣ хубости. Тѣхъ само перото на Ивана Вазовъ може да опише, само неговата дивна муза може да възпѣе. Омайни сж тѣхнитѣ върхове, по които едно време сж стърчали светилищата на юначнитѣ траки. Дивни сж горитѣ и долинитѣ, въ които е пѣлѣл нѣкога божествениятъ Орфей. Между родопскитѣ долини една отъ най-красивитѣ е *долината на Ели-дере*. Тази долина е истински проломъ между малката Чепинска котловина и ширното тракийско поле.

Чепинската котловина е малко полце, скрито въ сърдцето на Родопитѣ; подробно е описано отъ Ив. Вазовъ въ книгата му „Въ недрата на Родопитѣ“. Нѣкога това полце е било сладководно езеро. Неукиятъ народъ схваналъ това и за отводняване на езерото си създалъ хубава приказка.

— Когато Чепинско поле било езеро, въ него живѣло едно грамадно чудовище, което се наричало каркария и което правило голѣми пакости на околното население. Добритѣ духове се наговорили да отърватъ добритѣ люде отъ тази напасть, но да се премахне каркария не било лесна работа, защото вжтре въ водата чудовището обладало непобедима сила. И решили да пресушатъ езерото, като пробиятъ голѣмъ